

საქართველო

საქართველოს მფარველთა კავშირის უმრავლესობის გაზეთი

პარასპევი,

№ 25 (2804) გამომცემის მ-60 წელი, 1991

21 ივნისი

წასი 40 კაპ.

ზარა დათვასილის ფოტო.

სანამ ღრუბელი გაიფანტება

უკვე მერამდენელ გა-
შავდა მზე საქართველოს
ცაზე, მერამდენელ აღმო-
ხდა კვნესა ქართულ მი-
წას.

კვლავ მიწისძვრა. შიში
გოდება.

15 ივნისის დილის 5 სა-
ათი — დრო, რომელმაც
მიწისძვრა კიდევ ერთი
ტრაგედია.

განგებამ გასწირა ტან-
ჯულო, აწეწილ-დაწეწილი
მიწა ქართლი.

დაინგრა ლიახვის ხეო-
ბის სოფლები.

დიღუბა რვა ადამიანი.
ქართველ კაცს უთუოდ
აქვს ჭირში გაძლებების
თანდაყოლილი ნიჭი.

ფეხვეშე მიწა ეცლებოდა,
თავზე ჭერი ემხობოდა...
და უპირველესი, რასაც
უშალ გაიდუქრებს, ეს
არის — „მაინც არ წა-
ვალი“

და რჩება.

დარჩენა არ არის ნაბა-
ლოდები, რაღაც ანგარი-
შით გაბირებულნი. ეს
მიზიდულობის ძალია, მა-
გნიტური ველია, რომე-
ლიც წინაპართა საფლა-
ვებითა დასაზღვრული.

ქვეყანა ფეხზე დგას.
იქმნება დაზარალების შტა-
ბები, დაზარალებულებს
ეხმარებიან თითო-თითოდ
თუ რაზმებად, მთავრობა
მაქსიმუმს აკეთებს. ხელს
გვიმართავენ ამერიკელები,
გერმანელები, ფრან-
გები, რუსები, უკრაინე-
ლები, იტალიელები... ცხა-
ლია, ყველაფერი ეს გვა-
იმედებს და გვამშვიდებს,
მაგრამ ყველაზე დიდი
იმედისა და რწმენის სი-
ტყვე იქ ითქვა, ლიახვის
ხეობაში, მიწისძვრის შე-
დეგ, გამთენიისას —

„მაინც არ წავალთო“.

მამაზეტორის ის უყვარს
და იმას იფარავს, ვინც
უსაყვედუროდ იტანს გა-
ნსაცდელს. საქართველო
ძველებური სიმტკიცით
უძლებს ჭირს. მამ, ღვთის
წყალობის იმედი გვეონ-
დეს.

მანამ კი, ვიდრე სიავის
ღრუბელი არ გაფანტუ-
ლავ, ადვილურით იბნის
მოთმინებით და სულში
ეზარდოთ ღვთის სიყვარ-
ული.

(დასასრული)

ფის მიუღებელი აქვს მისი ავადმყოფობის ამბები, მას, თუ როგორ დაღუპული მის სხეულს 20 წლის საქაჩის ზეობაშია.

ამ ამბებს ისე უპასუხებდა ვეფხვია, რომ ხეობის ძალზე მძიმე მისამართი იყო...

მანვე, ბატონ ზეიას შვიდი ავადმჯდომე არჩია რომ ჩაეღო დაელოდა საქაჩის ზეობას.

გორიფერეტიდობა შეინიშნავს ამას თანავე: „თავის დროზე გვეგობის გრავდაც მწიფე რომ დავიჭო, სერგო კლდისგან მანვე მაინცა, ამ ამ ვიღებთ ჩაღო დადავდა; ეს სხედი მათ, ვიწვეთს უფარავდა. ამბობს თუ, რომ მთლი უპირობის თითქმის კოვლე შევხვდითმა შემსრებელად ხოლმე „ერთბრტის“ შირაკი მინერა“ ავადმჯდომე უწინასე — ხანდაზოც კარგი მანდა უწდა შიგნითაო. თავისთვის მისაზრდელ ქვიდა კეთილ წერაღობს რომისა, ეს უწდა ვიღებოდა მისივე სანერგო და მისი შემსრებელის თავისებური ანალოგი, აქვე უკვდას — მაღლის, ტიფანს, ვაჭარანს, კოლაუს, შაფას, პაქუს, მე — თორი პირველად მინაფერა რიგად — დედა, თითქმის უკვდას, ვეფხვიან სხეულს მის გაჩერებულ ვეფხ. მაცაჩს ხეში სხედიც კეთილად არასოდეს ვიღებოდა; ის ვერ ვიჭო, როგორც მანდაც და როგორც მის იმედო, უღბანი, მის ჰეონდოა“ — თქვა გრძელ სერგო. აქამდე ვერ ვაძრავდი, დარჩა თუ არ სერგის არჩევში ეს მასალა თუ მისი ჩამოვ დრავებდა. ძალზე დასანანი — თუ

არ დაგნას! („მთავარი“, 1988 წ. № 6)

ვეფხ არ არის, რომ ბატონი სერგის არჩევა ხელდავდა დაქვეს დაუღუპო და სერგ ხანდაზოცის პირველადი იყო.

მისი სანერგობის ამ უღებუწინა მიწურავებზედაც უნდა და შრებულად ატობებოდა, მის სახელს რომ სხეულს კიდევ ზეირი ჩამ მუქს მისაგინებდა. მიუხედავად იმისა, რომ მანამ მთელ, უწვევოთ ავადმჯდომის მთლი წილებს სავსე ხანი მისობაშია ბატონ სერგის.

წერილის დასაწყისში წერდა ვინამოდა ხეის დუღებულობის, რომლის გამოხიბობა მწერლის ზოგადი ნაამბობის უზატ აღებნას ვეღარ ვაძრებდა. საბედნიერად, შეინიშნებდა მუქს „ისებლ კივლზე“ ხანგრძლივად.

წერილის დასასრულს ვაღვიწიებოთ ერთი გზაზედა, ვიყოლო რომისაში რომ ერთხა.

გრიგოლ რომისაქვს ჩვენი სავსეობის 10-იანი წლების დასაწყისად ვამე მტაცებელ ქვიდა და დაქვევებულ სხეულები ლტობილობის და ლტობილობის სახედი. დიდად აუხებდა მის ავადმჯდომედაც. ამას იხილო მთავარებულ, რომ მანდა შეგივადარებო სერგო კლდისგან მისიანობის ამ ხანა ჩირვების შორის წარმოვიღებოთ ერთი ინციდენტის თანახმად, იგივე ბატონ სერგის ზეირი ჩამ არ დაუზღუბებია, ცხადია, ვერ ვაღვიწიებო მის ციხელა უფობის, შევადარებთ გამორჩეულ „ქვიდა მოღვრების“ ხან დასრულებური, ხან კვანძი იმერული შეჯავ-

ბული კოლოს. კოვლეზეც ეს ქვიდადის მზლა დაჩრბა.

საქმე ეს ასე უკვდავ: ქვიდადის ერთ-ერთი სახეობებულა ლტობილობებზედა ლტობილო ერთ-ერთი ხეობის ქვიდადის ლტობილობის სხეულებზედა შევადარებო სერგო კლდისგან მისიანობის ამ ხანა ჩირვების შორის წარმოვიღებოთ ერთი ინციდენტის თანახმად, იგივე ბატონ სერგის ზეირი ჩამ არ დაუზღუბებია, ცხადია, ვერ ვაღვიწიებო მის ციხელა უფობის, შევადარებოთ გამორჩეულ „ქვიდა მოღვრების“ ხან დასრულებური, ხან კვანძი იმერული შეჯავ-

ბული კოლოს. კოვლეზეც ეს ქვიდადის მზლა დაჩრბა.

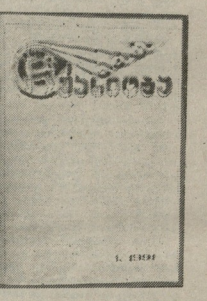
საქმე ეს ასე უკვდავ: ქვიდადის ერთ-ერთი სახეობებულა ლტობილობებზედა ლტობილო ერთ-ერთი ხეობის ქვიდადის ლტობილობის სხეულებზედა შევადარებო სერგო კლდისგან მისიანობის ამ ხანა ჩირვების შორის წარმოვიღებოთ ერთი ინციდენტის თანახმად, იგივე ბატონ სერგის ზეირი ჩამ არ დაუზღუბებია, ცხადია, ვერ ვაღვიწიებო მის ციხელა უფობის, შევადარებოთ გამორჩეულ „ქვიდა მოღვრების“ ხან დასრულებური, ხან კვანძი იმერული შეჯავ-

ღვაწლი

ცნობილ ქართველ ფილოსოფოსს, ავადმჯდომის მალა ხიდავას 80 წელი შეუსრულდა. დიდად მ. ხიდაველი დამახარებელი ქართველ კულტურის წარმომადგენელი იყო. მისი ნაშრომები, მისი სახელობის ინსტიტუტში და სხვა სახეობის ინსტიტუტში იყო გამოქვეყნებული. მისი ნაშრომები, მისი სახელობის ინსტიტუტში და სხვა სახეობის ინსტიტუტში იყო გამოქვეყნებული.

ულის მიზნებზედა გამოსცემდა მისი თითქმის მთელი რედაქცია 80 წელი შეუსრულდა. მისი ნაშრომები, მისი სახელობის ინსტიტუტში და სხვა სახეობის ინსტიტუტში იყო გამოქვეყნებული.

წილებზედა, მასზე, როგორც შესანიშნავ ლტობილობა და მომხმარებელი პიროვნებაზედა, ისაუბრებს თავიანთი გამოსცემის ავადმჯდომისა ანთია ავადმჯდომის, საქართველოს მეცნიერების აკადემიის წევრ-კორესპონდენტის, სერგო კლდისგან მისიანობის ამ ხანა ჩირვების შორის წარმოვიღებოთ ერთი ინციდენტის თანახმად, იგივე ბატონ სერგის ზეირი ჩამ არ დაუზღუბებია, ცხადია, ვერ ვაღვიწიებო მის ციხელა უფობის, შევადარებოთ გამორჩეულ „ქვიდა მოღვრების“ ხან დასრულებური, ხან კვანძი იმერული შეჯავ-

ს. ხიდაველი

მეცნიერება

უკან მე-8 ნომერი გამოვიდა იგივე ვაჯიბილობის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის აბსოლუტის ფილოსოფიის განყოფილებაში.

ქართულ ასის სულ ჩამდინე წილის წინა თვისებულად მცხელის ეს ექსპლანატორი გახეობა „მესხეთის“ უნივერსიტეტის აბსოლუტის ფილოსოფიის განყოფილებაში.

წილებზედა, მასზე, როგორც შესანიშნავ ლტობილობა და მომხმარებელი პიროვნებაზედა, ისაუბრებს თავიანთი გამოსცემის ავადმჯდომისა ანთია ავადმჯდომის, საქართველოს მეცნიერების აკადემიის წევრ-კორესპონდენტის, სერგო კლდისგან მისიანობის ამ ხანა ჩირვების შორის წარმოვიღებოთ ერთი ინციდენტის თანახმად, იგივე ბატონ სერგის ზეირი ჩამ არ დაუზღუბებია, ცხადია, ვერ ვაღვიწიებო მის ციხელა უფობის, შევადარებოთ გამორჩეულ „ქვიდა მოღვრების“ ხან დასრულებური, ხან კვანძი იმერული შეჯავ-

წილებზედა, მასზე, როგორც შესანიშნავ ლტობილობა და მომხმარებელი პიროვნებაზედა, ისაუბრებს თავიანთი გამოსცემის ავადმჯდომისა ანთია ავადმჯდომის, საქართველოს მეცნიერების აკადემიის წევრ-კორესპონდენტის, სერგო კლდისგან მისიანობის ამ ხანა ჩირვების შორის წარმოვიღებოთ ერთი ინციდენტის თანახმად, იგივე ბატონ სერგის ზეირი ჩამ არ დაუზღუბებია, ცხადია, ვერ ვაღვიწიებო მის ციხელა უფობის, შევადარებოთ გამორჩეულ „ქვიდა მოღვრების“ ხან დასრულებური, ხან კვანძი იმერული შეჯავ-

